

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

XXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

XXIX. Georgius Calixtus, Professor quondam Julius, Tra-
 ctatu de Bono perfectè summo, p. 46. l. De statu intellectus, ait, judi-
 cari potest de statu voluntatis damnatorum. DEum enim, quoniam ex esse-
 ctu acerbissime pœne, tanquam iratum & vindicem concipiunt, tantum abest,
 eos amare, ut potius odio habeant & averfentur. Beatis quoque gloriam suam
 invident & propter obstinationem perverse voluntatis, mallent omnes ea-
 dem secum damnatione involvi, quam aliquos salvari. Post pauca: Pro-
 pter acerbiter itaque pœnarum erit in voluntate hominis damnati odium
 DEI, odium suiipsius & facinorum suorum, invidia, tristitia, impatientia, &
 denique, quoniam novit, nullam spem liberationis superesse, desperatio, ut vo-
 luntate deliberatâ, non tam rectum quam erroneum iudicium secutâ, malint
 non esse, quam sic esse. Denique luculentius: Quoniam autem in vitâ
 amplius non sunt, sed in ultimo termino, ut conditionem suam neque meliorem
 neque deteriorem facere possint: inde emergit dubitatio, num perversâ istâ
 suâ & à Deo aversâ voluntate propriè loquendo peccent? Sanè quum lex de
 DEO amando & ne vel ipse vel proximus odio habeatur, æterna sit, nec obli-
 gare unquam desinat, quicquid à voluntate sive in hac vitâ sive in alterâ con-
 trarium committitur, peccatum est. Quod tamen in alterâ committitur, ita
 peccatum est, ut pœnam non augeat. Sic enim in ultimo termino non essent.
 Nempe quemadmodum amor ille maximus & rectissima voluntas beatorum,
 non est meritum sive medium, quo amplior gloria acquiratur, sed premium:
 ita quoque odium & perversissima voluntas damnatorum non est meritum
 acrioris & ulterioris pœne, sed ipsa sibi est supplicium.

XXX. Dionysius Petavius, Aurelianensis, doctissimus Jesui-
 ta Gallus, qui dogmatum Theologicorum Tomos scripsit, Anno
 M DC XLIV. Tom. III. Lib. III. de Angelis, cap. IV. disputat ex
 antiquorum sententiâ, Angelos malos, quamquam aliquid pœna-
 rum infernalium hodie patiantur, nondum tamen summum ex-
 tremumque earundem, etiam quod essentialem pœnam attinet,
 sustinere, cui & injurias DEO illatas adnumerat: Falluntur, inquit,
 qui quod post iudicium demones, æterno inclusi carcere, nullam amplius ultrò
 citroque discurrendi potestatem habebunt, neque tentare homines poterunt, aut
 eorum damnis novas eorum conditori injurias facere, tum quod ignominia tum
 majore & invidia cruciabuntur: ideo Patres existimant, demones in id tem-
 pus condemnationem pœnamque distulisse. Sed aliter judicare necesse sit eum,
 qui in eorum dicta scriptaque intenderit animum. Profecto enim tales eis

poenas imminere censent, quæ sunt damnationis illorum præcipua, non adventitia & ut vulgò loquuntur, accidentaria.

XXXI. Gottfridus Cundisius, Academiae quondam ad Salam Doctor, in Notis ad Compendium Hutterianum hæc habet: Vermis mordens symbolum est, curarum cor exedentium, in primis sensus acerbissimi in se effusa ira Dei & adversus peccata sua irritati iudicii Divini & horribilium poenarum & dolorum, seu morsuum male conscientie, implacabilis odii, item indignationis, murmuris & fremitus adversus DEUM, ortorum à fulmine sententiae damnatoria tristissimo, quibuscum conjuncta est futura sui-ipsius detestatio & execratio & votum *in æternam* seu subita reductionis in nihilum, sed irritum & inane. Pleraque ex Harbardo, quem supra §. XXV. allegavimus. Georgius Albrecht, facundissimus quondam Nerolingenfium Ecclesiastes & Superintendentens, in Concionibus, quibus statum infernalem cœtui suo explicuit, eandem tueretur & defendit sententiam. Sermone XXVII. Livorem & invidiam, adversus semet, ob impoenitentiam, adversus salvatos, ob gloriam, adversus poenarum socios, ob gradus differentiam: Sermone XXIX. *invidiam* & blasphemiam, contra DEUM triumum, contra res creatas, Parentes, Praeceptores, proximum, seipsos, propriaque membra, damnatis asserit. Denique Sermone XXXIV. inter alias causas, cur justum sit, peccata temporalia aeternum puniri, & hanc: quia interminabile peccatum interminabili poena coerceri conveniat, recenset.

XXXII. D. Jo. Georg. Dorfscheus & D. Jo. Conr. Dannhaeuser, par Theologorum Argentoratensium celeberrimum, libertatem hic sentiendi, quod quisque veritati convenientius judicat, permittunt, quamquam hic in sententiam, non peccare damnatos, ille in contrariam propendat. Nam in Synopsi Theolog. Zachar. cap. IX. §. 197. cum hanc quæstionem attigisset & pro negante argumenta, maximam partem ex Parkero, quem allegat, protulisset, concludit: Nihil hic de eâ re pronunciamus, remittimus lectionem ad Doctorem Nostrum Gerhardum contrarium asserentem. Hic verò in Hodosophiâ, Phæn. IV. p. 258. Videtur, ait, probabilius & ad gloriam Divinam justius, (quamquam hic iudicium modeste submittamus) fore blasphemiarum & peccatorum contra DEUM, cujus *parædoxum* cum hoc mundo finitur, modum ac terminum. Quod in Lactis Catechetici eâ parte, quæ